

- 9 Θ'
 1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ·
 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
 2 Ἐξομολογήσομαί σοι, κύριε, ἐν ὄλῃ καρδία μου,
 διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ·
 3 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί,
 ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε.
 4 ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω
 ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου,
 5 ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου,
 ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, ὁ κρίνων δικαιοσύνην.
 6 ἐπετίμησας ἔθνεσιν, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής,
 τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
 τοῦ αἰῶνος ·
 7 τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες,
 ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἡχους.
 8 καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει,
 ἠτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,
 9 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
 κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
 10 καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι,
 βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει ·
 11 καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σέ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου,
 ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, κύριε.
 12 ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιων,
 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ,
 13 ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη,
 οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.
 14 ἐλέησόν με, κύριε, ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου,
 ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,
 15 ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου
 ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων ·
 ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.
 16 ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἧ ἐποίησαν,
 ἐν παγίδι ταύτη, ἧ ἔκρυσαν, συνελήμφθη ὁ πούς αὐτῶν ·
 17 γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν,
 ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ὁ ἀμαρτωλός.
 ὡδὴ διαψάλματος.
 18 ἀποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην,
 πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ ·

9 (1—21 = $\mathfrak{M}$ 9; 22—39 = $\mathfrak{M}$ 10) 2² > S[†] || 10² θλιψεσι S || 11¹ επι
 σοι παντες οι A || 13² κραυγης] δεησεως B, φωνης A[†]